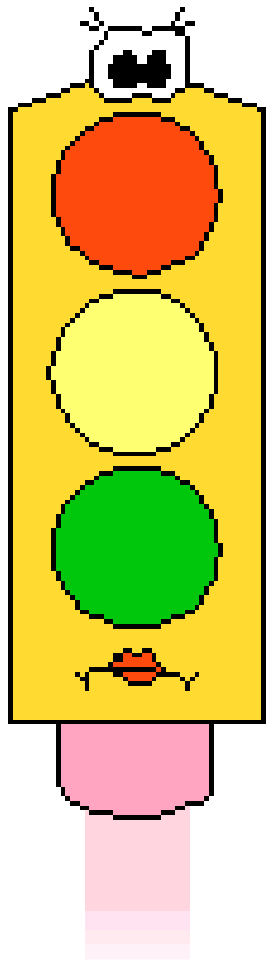

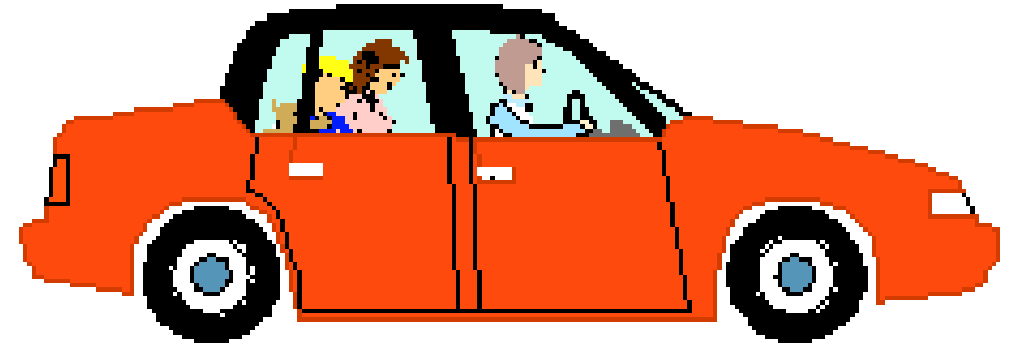
אגדת הרמזור

היה היה פעם רמזור. רמזור בודד. הוא עמד בפינת רחובות שבהם התנועה לא הייתה רבה והרגיש שלא שמים מספיק לב עליו. לפעמים האנשים עמדו לידו ולחצו על הלחצן כדי שהאור השתנה, ואז הוא הרגיש פחות בודד. אבל כשרק האור ברמזור נעשה ירוק האנשים עברו לצד שני של הכביש. ולפעמים, כשהאור ברמזור היה אדום, האנשים במכוניות הביטו עליו וחיכו שהוא יהפוך לירוק. זה עשה אותו קצת פחות בודד, אך לא לזמן רב. כשהאור נעשה ירוק המכוניות נסעו בלי לשים יותר לב עליו. אבל פעם הוא הרגיש במכונית אדומה קטנה שעברה בכביש כל בוקר ושוב אחרי הצהריים. ישבה בה אמא עם שני ילדים קטנים והם

הובילו את אבא שלהם בבוקר לתחנת הרכבת, והחזירו אותו משם אחרי הצהריים. לפעמים, כשהאור ברמזור היה אדום, הילדים נפנו בידיהם לרמזור, הראו לו את חיות הצעצועים שלהם או הביטו וחיכו שהאור יתחלף. זה שימח אותו מאוד. אבל בפעמים אחרות, כשהאור היה ירוק, המכונית עברה בלי לעצור והילדים הקטנים אפילו לא הסתכלו על הרמזור. זה עיצב אותו מאוד. הרמזור רצה מאוד שהילדים ישימו לב עליו והחליט שהפעם כשיראה את המכונית, ידליק

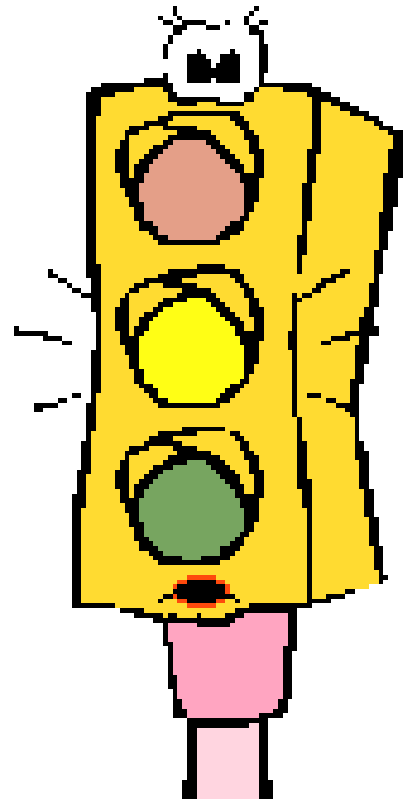

אור אדום. זה ייתן לילדים הזדמנות לנפנף לו
או סתם להביט עליו. הוא חשב שזה רעיון מצוין

וזה מה שהוא עשה בבוקר אחד ובערב אחד
כשראה את המכונת האדומה.
אבל אחרי כמה ימים של החלפת האורות,
המנגנון בתוך הרמזור התבלבל והאור נשאר
צהוב. הרמזור מאוד רצה להדליק את האור
הירוק, אך לא הצליח.
למחרת באו חשמלאים ופתחו את הדלת
הקטנה שבצד עמוד הרמזור. הם עבדו שעתיים
ובסוף מצאו את התקלה. התברר שנשרף
המפסיק שהופך את האור מירוק לצהוב

ולאדום. תוך כמה רגעים הם החליפו את
המפסיק והרמזור פעל
שוב כראוי.

עכשיו הרמזור יכול היה
שוב לעצור את המכונת
האדומה ולראות את
הילדים כל בוקר וכל
ערב.

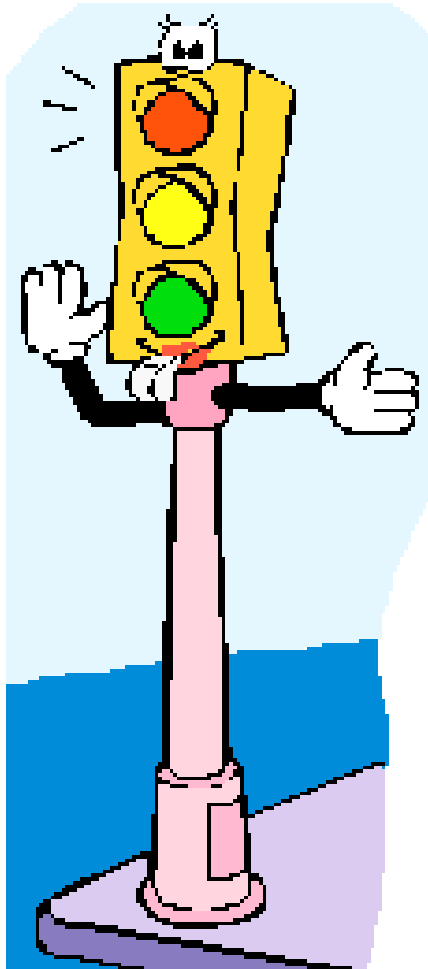
אבל אחרי כמה ימים
המפסיק התקלקל שוב
והחשמלאים באו שוב
לתקן אותו.

וכשהם עבדו הרמזור
יכול היה לשמוע את
שיחתם. הם אמרו

שהרמזור נעשה כנראה ישן מדי, וחבל שכך, כי
הוא גורם לפקקי תנועה כל פעם שהוא
מתקלקל. ואמנם, כשהרמזור הסתכל על

חשב כמה שמחים יהיו בני אדם כשהוא יעבוד
כמו שצריך. הוא גם ידע שיוכל לראות את
הילדים הקטנים כל יום, אפילו אם זה רק
לשניות ספורות.

זה גרם לו לאושר רב ומאותו היום הוא לא
הרגיש בודד יותר.

הכביש, הוא ראה שורה ארוכה של מכוניות
שעמדו, המתינו וצפצפו. וכל האנשים במכוניות
כעסו מאוד, כי לא יכלו להגיע לאן שהם רצו
להגיע.

ואז הבין הרמזור שהוא
חשוב מאוד לכל האנשים
שבמכוניות. הוא תמיד
חשב שהם פשוט
התעלמו ממנו כשעברו
לידו, אבל עכשיו ידע
שבלעדיו הם לא יכלו
להגיע לשום מקום. הוא
הרגיש אשם כי גרם
בעיות כאלה.

הרמזור לא רצה להזיק
לאנשים ולכן החליט

שמעכשיו הוא יתחלף מאדום לירוק תמיד
בזמן, כדי שהמפסיק שלו לא יישרף שוב. הוא

